

LIST IZLAZI TJEDNO. GODIŠNJA PRET-
PLATA 30 DIN. ZA INOZEMSTVO 60.—
OGLASI PO NAROČITOJ TARIFI.

GODINA VIII.

BROJ 14.

Sibenik, 4. travnja 1937.

RUKOPISI SE NE VRAĆAJU — ADRESA
UREDNIŠTVA I UPRAVE: ŠIBENIK pp. 17.

Novo upozorenje

Nema takvog starca kao što je onaj u Vatikanskom Gradu, koji bi svježijim duhom i bistrijim okom pratio vrtnju svjetske mašinerije; nema ga koji bi marnije proučavao i ispravnije riješavao vjersko, kulturno i socijalno stanje savremenog svjetskog kolovrata, koji nazivamo čovječanstvom.

Pio XI, današnji Papa, prebacio je preko ramena osamdeseti križ života i već petnaest godina, kao najvještiji kormilar, upravlja Crkvom Božjom. U pravo vrijeme znao je reći i pravu riječ. To nam svjedoči 26 njegovih enciklika, pastirskih pisama, upravljenih čitavom katoličkom svijetu.

Ovih dana je opet progovorio; progovorio tako opširno, snažno i uvjerljivo, da niko, kojemu je na srcu sudbina izmorenog čovječanstva, neće moći prečuti tu njegovu najnoviju riječ, koja zvuči kao najozbiljnije upozorenje u zadnjem usudnom času života.

Novo upozorenje svijetu, signal za spasavanje, što se još daje spasiti, jest najnovija Papina enciklika o komunizmu, koja je izdana na dan siromašnog, požrtvornog i najuzornijeg radnika, na blagdan sv. Josipa.

Nisu samo jedamput Pape upozorili svijet na veliku i najstrašnju opasnost koja mu, u svakom pogledu, prijeti od crvenih zubalja koje, već posvuda, prižiže povampireni komunizam. To upozorenje se više puta ponovilo i više puta čulo, ali, nažalost, od nekih i prečulo.

Požar koji je zahvatio Španjolsku, tu zemlju bogate i stare kršćanske kulture, potaknuo je Svetog Oca da ponovno upozori sve ljude dobre volje na svjetsku azdaju sa tisuću ralja, koja spremno, kriomice i javno, očekuje da što prije proguta i samelje sve što potjeća na duh, misao, slobodu, ljudsko dostojanstvo, milosrđe i ljubav.

Čini se, kao da ni isti katolici još nisu potpuno prozreli i poznali pravu opasnost koju donša komunizam. A nema veće opreke, ni se je može zamisliti, nego što je ona koja postoji između komunizma i kršćanstva.

Kršćanstvo nepokolebivo, kroz sve vjekove i mijene, ispovijeda vjeru u duh, slobodu, ljubav, pravdu i ljudsko dostojanstvo. Komu-

Temelj i osnov naše vjere

Uskrs za kršćanstvo

Kršćanstvo se ne zadovoljava s time da mu priznaju samo prvenstvo nad svakom drugom vjerskom tvorevinom. Ono jest prvo među prvima, više savršeno među manje savršenima, ali to nije sve, niti je to ono bitno što ga razlikuje od svega drugoga.

Nosilac kršćanstva je Krist Gospodin. Krist je uskrsnuo i pretstavio se ispravama božanstva. Uskrsnućem Kristovim kršćanstvo dobija oznaku božanske nauke. U tomu je njegova veličina, prvenstvo i savršenstvo.

To je nama donio događaj uskrsnoga jutra.

Oznaka božanske nauke to je ono što kršćanstvo čini kršćanstvom.

Mi nikada nismo svjesni što ta oznaka u sebi sve krije. Ta oznaka krije u sebi stvari duboke i velike, kao što je velik Bog.

Božanstvo Kristovo se očituje u pojavi i djelovanju Isusovu, ali je glasno proklamirano snagom nebeske sigurnosti na uskrsni dan.

Krist je Bog — nauka je Njegova božanska, to znači: apsolutne vrijednosti — nešto što je nad svim i svakim, što nadilazi sve ono što je bilo u prošlosti i što budućnost može iznijeti — kao plod ljudskih glava.

Ta vrijednost božanske nauke kršćanstva je ono što uvijek, a posebice prilikom uskrsnih dana otkaače pred očima čovjeka koji misli i koji se ne boji misliti.

Uskrsnuće nosioca kršćanstva je temelj i osnov vjere naše. Uskrsnuće kao povijesni događaj temelj je na komu počiva nauka Križa.

Jer je kršćanstvo s uskrsnim događajem najvidnije očitovao svoj božanski značaj i s time pred nas stupilo s oznakom apsolutne vrijednosti, to znači da je kršćanstvo vrijednost kojom se nikakva druga vrijednost po-

rediti ne daje. Tu se više govori o prvenstvu kršćanstva pred drugima, o njegovoj višoj savršenosti među manje savršenima. Ne! Svako ovakvo poređenje značilo bi umanjivati veličinu i snagu kršćanstva. Kršćanstvo je nad svim i svakim i uopće se ne može govoriti o poređenju ičega i ikoga sa savršenim vjerskim sistemom koji se ističe s oznakom božanske nauke.

Apsolutna vrijednost kršćanstva je takva vrijednost da zdravi mozak, koji kao osjetljiva vaga mjeri vrijednosti, uopće ne nailazi na poteškoće, na koju bi stranu privolio. Kršćanstvo sa značajem božanske nauke toliko prevladava nad svakom drugom vrijednošću da ono kao jaka magnetska snaga neodoljivim silama privlači k sebi.

Svaka je istina silnik komu moramo prikloniti šiju. I kršćanstvo kao potpuna i jedina istina je veličina pred kojom naša glava mora da se nakloni.

Gospodin Isus Krist je došao da spasi slobodna čovjeka, čovjeka slobodne volje. Slobodu volje je čovjeku dao Bog u prvim počecima stvaranja ljudskog roda. Ta je odlika, oznaka i veličina koja čovjeka izdiže nad svakim drugim stvorom. Tu veličinu Bog čovjeku nikada nije oduzeo ni uskratilo, niti će, jer onda pred sobom ne bismo imali čovjeka u onom smislu u komu ga danas poimamo.

Pa i u pitanju kršćanstva — predstavljena u katolicizmu — komu se zdravi razum mora pokloniti, Bog čovjeka pušta slobodna. Sloboda volje ni tu ne blijedi. Pušteno je čovjeku da bira, da se opredijeli.

Ako katolicizam, kao predstavnik savršenog i potpunog kršćanstva, nema danas oduševljenih i dobrih sljedbenika, ne pojedinačno, nego u širokim masama, koje bi ono moralo imati, kad se ima pred očima njegova vrijednost potpune savršenosti, to je s je-

nizam ne priznaje.

Dakle i pravda, ta najčešća smicalica kojom raznašaći zloko-
nih komunističkih nazora obma-
mljuju ljude, za njih je samo pu-
sta tlapnja, nemoguća stvar.

Bog je svrha čovjeku, a čovjek je središte svijeta. Komunizam, međutim, poriče Boga, a ne priznaje ni čovjeka. — Da je komunizam bezbožan, to svi već znaju. Ali kako to da ne priznaju ni čovjeka?

Čovjek je jedino on-
da, isamo po tome čovjek,
ako je on tjelesno — du-
hovno biće, ako posjedu-
je stvaralačku misao i
slobodnu volju. A sve to
prema komunističkom nauku čov-
jek nije, niti posjeduje. Jer prva
i zadnja točka komunističkog ka-
tekizma glasi: Sve je materija,
tvar; i nad tom stvari nema ništa!

dne strane sigurno malo ljudi koji misle o svom životnom određenju, a s druge opet kod ljudi koji su sposobni i koji nisu sposobni da se upuštaju u teška razmišljanja oslabila je volja, koja više nije sposobna da se opredijeli za ono što je bolje — bilo da je ko čuo to od drugoga bilo da je sam kao bolje upoznao.

Uskrsni dani su najbolja i naj-ljepša prilika za sve ljude zdrave pameti i volje da kršćanstvo kao najbolje spoznaju i privole.

Volja se može opredijeliti na protivnu stranu. Slobodna je. Ali ima li dovoljan razlog za to?

Sigurno nema!

Junior

Socijalno zrnje

UREDBA O RADNIČKIM PENZIJAMA

Zakonom o osiguranju radnika iz g. 1922. predviđeno je, pored osiguranja za slučaj bolesti i za slučaj nesreće pri radu, također i osiguranje radnika za slučaj starosti, iznemoglosti i smrti. Ova vrsta osiguranja imala se da provede u život najdalje do 1. srpnja g. 1925. Međutim odredbe zakona o ovim vrstama osiguranja ostale su do danas neprovedene.

Sada je pak u tom pogledu donešena uredba, pa će tako radničko osiguranje, po uzoru na druge napredne države, i kod nas biti kompletirano. Po ovoj uredbi sa primjenom osiguranja za slučaj iznemoglosti, starosti i smrti ima se početi 1. rujna ove godine.

Grana osiguranja za slučaj iznemoglosti, starosti i smrti davat će iznemoglim i ostarjelim radnicima ove pomoći i rente:

1. invalidsku rentu poslije 200 nedjelja (4 godine) ulaganja, i to iznemoglim licima, koja zbog bolesti, starosti ili drugih mana nisu u stanju,

Je li se mogla, dakle, poroditi u čovjeku luda i opasnija misao nego što je komunizam?!

I kad sve to znamo i razmislimo, onda ćemo i mi morati zaključiti s Pijom XI:

»Komunizam je sutav pun zabluda i ludorija, oprečan razumu i božanskoj objavi; nauk koji ruši socijalni poredak, jer mu uništava i sam temelje; sistem koji nije čest... prava čovječje osobe, njezinog dostojanstva i slobodu.«

Gdje nam je spasenje?

»Jedini je naš Spasitelj Isus Krist, jer nema drugoga imena po kojemu bi ljudim mogli biti spašeni.«

da radom prema svojim snagama i sposobnostima, a s obzirom na naobrazbu i dosadašnje svoje zvanje, zarače ni trećinu onoga, što najamnim radom zarađuju tjelesno i duševno zdrava lica iste vrste, a slične naobrazbe u istom kraju;

2. starosnu rentu poslije 500 nedjelja (10 godina) ulaganja licima, koja su navršila 70 godina života.

3. U slučaju smrti lica, za koja je uplaćeno 100 nedjelja (2 godine) prinosa, dat će se, pored pogrebne, dječji ispod 16 godina života dječja renta u visini četvrtine prava na rentu za svako dijete, a udovici potpora kroz 3 godine u godišnjem iznosu četvrtine muževljeve rente ili prava na rentu. Trogodišnja potpora može se davati i roditeljima, i djedu i babi, te unučadi i sestrama ispod 16 godina.

Ulozi se vraćaju samo u slučaju udaje ženskog osiguranika i u slučaju, ako osigurano lice navršilo 70 godina, prije nego što je steklo pravo na rentu.

Stupanjem na snagu ove uredbe radničko-poslodavački doprinosi za pokrivenje troškova povećat će se za 3 posto od osigurane nadnice. Polovinu plaćat će poslodavac, a polovinu radnik.

Radnički funkcioneri predviđaju, da će stupanjem na snagu ove uredbe broj osiguranih radnika kod OUZOR-a u cijeloj državi porasti za 50 hiljada.

BOLJSEVIČKA „HITNA POMOĆ“ RADNICAMA

Pod naslovom „Neosjećajnost“, koji je i suviše blag izraz, „Izvestia“ od 17. I. t. g. donosi slijedeći izvještaj:

„Vojnik Višnjakov bio je na straži, kada mu se obratio za pomoć jedan sofer: Radnici električne centrale D. iznenada je pozlilo u njegovim kolima, ali liječnik, koji je bio na službi u porodilištu u Velikoj Radiševskoj, oklijevao je da primi bolesnika. Da bi joj pomogao, isti vojnik otišao je u dom za porodilje. I tamo mu je dostavljen isti odgovor liječnika, da porodilja ne može da bude primljena, pod izgovorom, da i tamo nema slobodnog mjesta. Za vrijeme, dok je ovo objašnjavanje trajalo, stigla su pred ulaz kola za „brzu pomoć“. Iz istih kola donijeta je u dom za porodilje jedna druga porodilja, koju je isti liječnik odmah primio.

I pored svega toga, insistiranje vojnika nije ništa pomoglo. Kad je vidio, da su svi njegovi pokušaji ostali bez uspjeha, htio je da sazna za ime toga liječnika, a liječnik je odbio da mu ga da.

Šta više, vojnik se obratio liječniku „brze pomoći“ sa molbom, da se odveze porodilja u neku drugu bolnicu. Liječnik je na to odgovorio: „Mi vozimo samo po ratnijoj naredbi“ naredivši soferu, da ga odbije i da utjera kola u garažu.

Tek poslije dugoga traženja i lutanja uspjelo je vojniku da ovu ženu, koja se u međuvremenu onesvijestila, odvede u jednu drugu bolnicu.

„Izvestia“ je utvrdila ime toga liječnika. On se zove Nudelman. — To naravno objašnjava sve!...

Podlistak

Nadam se . . .

Nježne grane tamariska lome se i krše pod snažnim udarcima vjetrova. More bjesni, buči, puši se i pjeni. . . Prebacuje se preko litice na nježan tamarisk. . . Udara svom snagom o rt, gdje je stara crkvice. . . Hoće da ga sruši i prekrije množinom svoje vode. No neće, jer je Gospod u crkvi. . .

Ne bojim se ni snažnog udaranja mora, ni grmljavine, ni urlikanja i lomljenja vjetrova.

Samo mi je žao onih nježnih grana tamariska koje su mi se ljeti uz lagani morski vjetrovi njihale nad glavom kraj crkvice i šaptale mi u suto-nu divne melodije Tvoje ljubavi. . . Danas su žute, suhe, slomljene. . . No ja vjerujem uza sve to, da će se one pomladiti i postati u zdravom proljetnom buđenju još ljepše, nježnije. . . Nadam se, da će se bijesno more stišati ko mirno janje. . . Da će vjetar postati blag i ugodan, a nebo azurno. . .

Da, Gospodine, ja vjerujem, da

NOVA PROTUKOMUNISTIČKA ORGANIZACIJA U ARGENTINI

Pod imenom „Socijalna obrana Argentine od komunizma“ organizovano je u Buenos-Airesu veliko udruženje, u koje je dosada već učlanjeno više stotina aktivnih članova. U prvim redovima ovoga velikog i značajnog udruženja nalaze se ličnosti iz najistaknutijih redova političkih, intelektualnih i društvenih.

„Organizacija je stvorena — kako se kaže u pravilima — da bi se svim sretstvima borila protiv subverzivne i razorne akcije Kominternu, koji priprema propast zemlje preko mnogobrojnih agenata i raznih društava, čija se aktivnost osjeća sve više u zemlji.“

ZIVOT RADNIKA U SSSR

Bez komentara donosimo slijedeću vijest, koju objavljuje „Kurskaja Pravda“ u svome broju 298:

„Za vrijeme ljeta traktoristi rade u poljima, a zimi oni su u kancelarijama sekcije traktora. — „Druže direktore, kada će se platiti naše nadnice? Kada će se podijeliti hljeb?“ — „Novac? Sutra. A hljeb? Njega nema!“ — odgovara suho direktor Volkov. Kako u jednoj godini ima 365 „sutra“, veći broj traktorista u Lavalu nisu primili svoju nagradu i hranu, koje im se duguju još od 1935. godine. — Uvijek je u zakašnjenju kako hrana, tako i nagrada. Što se tiče 1936. godine, može se reći samo toliko, da radnici primaju samo 30% od onoga, što im pripada.“

ZIVOT S CRKVOM

Crkveni kalendar

Nedjelja, 4. IV: *Bijela nedjelja*. Osmi-na i završetak velikog uskrsnog blagdana. — Sv. Izidor, nadbiskup grada Seville. Bijaše krotak, pošten i pun ljubavi prema siromasima, a neumoran u radu oko duhovnog poboljšanja povjerenog mu stada. Pred smrt ispovjedi sve svoje grijeha pred dva biskupa i preminu na današnji dan g. 636. Sv. Izidoru bio je brat sv. Leandru, koji se svetkuje 27. veljače, i bl. Fulgencij, biskup grada Kartagine, a sestra sv. Florentina, djevoja.

Ponedjeljak, 5. IV: Sv. *Vlko Fererski*. Rodio se u španskom gradu Valenciji g. 1357. U 17. g. uđe u dominikanski red. Cijeli život proveo je u propovijedanju i naviještanju riječi Božje. Smatra se jednim od najvećih propovjednika u povijesti. Bog ga je obdario darom čudesa. Umro je 5. IV. 1431.

Utorak, 6. IV: Sv. *Celestin*, Papa. Po-tekao je iz ugledne rimske obitelji. Bijaše učen i pobožan. Neustrašiv u obrani crkvenih prava, a neumoran u propovijedanju Kristove istine. Da dokrajči Nestorijevu krivovjerje, sazvaio je sabor u gradu Efezu g. 431. Preminuo je u mjesecu srpnju g. 432.

Srijeda, 7. IV: Sv. *Kahoje*, mučenik. Rodio se u gradu Pergu u Maloj Aziji. Radi Kristove vjere bijaše nemilo mučen i na Vel. četvrtak g. 304. sirmoglavce na križ razapet.

Četvrtak, 8. IV: Sv. *Dionizij*, biskup grada Korinta. Svojim propovijedima i o-

bilnom pomoći s neba obratio je cijeli Korint na pravu vjeru. Istakao se u ljubavi i štovanju prema sv. Ocu Papi. Svake bi nedjelje čitao u crkvi Papine poslanice.

Petak, 9. IV: Sv. *Marija Kleoja*, sestra Bl. Dj. Marije.

Subota, 10. IV: Sv. *Ezekijel*, prorok. Ubraja se među najveće proroke Staroga Zavjeta. Pretrpio je strašne muke i poniženja u babilonskom prognostvu. Kad je jednom prilikom ukorio jednoga izraelskog suca, što se klanja krivim bogovima, dađe ga taj okrutni sudac istoga časa smaknuti.

Bijela nedjelja

Čitanje poslanice blaženoga Ivana apostola (1 5, 4-10): — Predragi! Sve što je rođeno od Boga, pobjeđuje svijet, i ovo je pobjeda koja pobjeđuje svijet, vjera naša. Ko je koji svijet pobjeđuje, nego koji vjeruje da je Isus Sin Božji? Ovo je koji dođe u vodi i krvi, Isus Krist, ne samo u vodi nego u vodi i krvi. A Duh je koji svjedoči da je Krist istina. Jer su trojica koji svjedoče na nebu: Otac, Rijec i Duh Sveti, i ova su trojica jedno. I troje je što svjedoči na zemlji: Duh i voda i krv, i ovo je troje jedno. Ako primamo svjedočanstvo ljudi, svjedočanstvo je Božje veće. A ovo je svjedočanstvo Božje veće što svjedoči za Sina svojega. Ko vjeruje u Sina Božjega, svjedočanstvo Božje ima u sebi.

† *Slijedi sv. Evandjelje po Ivanu (20, 19-31)*. — U ono vrijeme: Kad bi u veće onaj dan, prvi po suboti, i vrata bijahu zatvorena, gdje se bjehu učenici skupili zbog straha od Židova, dođe Isus, stade na sredinu i reče im: Mir vama! I ovo rekavši pokaza im ruke i rebra. A učenici se obradovaše vidjevši Gospodina. I opet im reče: Mir vama! Kao što Otac posla mene, i ja šaljem vas. I ovo rekavši dahnu i reče im: Primite Duha Svetoga! Kojima oprostite grijeha, oprostit će im se; a kojima zadržite, zadržat će im se. A Toma, koji se zove bliznac, jedan od dvanaestorice, ne bješe s njima kad dođe Isus. Rekoše mu dakle drugi učenici: Vidjesmo Gospodina. A on im reče: Dok ne vidim na rukama Njegovim šupljinu od čavala, i ne metnem prst svoj u mjesto od čavala, i ne metnem ruke svoje u rebra Njegova, neću vjerovati. A poslije osam dana opet bijahu učenici Njegovi unutra, i Toma s njima. Dođe Isus, kad bijahu vrata zatvorena, i stade na sredinu i reče: Mir vama! Potom reče Tomi: Metni prst svoj ovamo i vidi ruke moje i pruži ruku svoju i metni u rebra moja, i ne budi nevjeran nego vjeran! Odgovori Toma i reče Mu: Gospodine moj i Bože moj! Reče mu Isus: Jer si me vidio, Toma, vjerovao si; blaženi koji ne vidiš, a vjerovao si. A i mnoga druga čudesa učini Isus pred učenicima svojim, koja nisu napisana u ovoj knjizi; a ova su napisana da vjerujete da Isus jest Krist, Sin Božji, i da vjerujući život imate u ime Njegovo.

Nedjelja nevinosti i vjere

S Uskrsom nije završeno uskrsno veselje. Uskrs je tako veliki blagdan, da ga, zapravo, slavimo čitavih pedeset dana, naime sve do blagdana Duhova.

I kolikogod je priprava na Uskrs bila naporna, skopčana s mnogo žrtava, toliko je slavljenje uskrsnog o-tajstva puno radosti i zanosa. Kroz čitavo uskrsno doba, od Uskrsa do

ti tvoji i Nikićini pozdravi prama suncu?

— Pozdravlja, oče, milo sunce Božje na zalasku i već unaprijed kuca na istoku, da nam sutra sretno grane, te nas svojom ljubavlju i milotom oblije.

— Bit ćeš ga ti, Marijo naučila i privikla toj lijepoj i nabožnoj gesti?

Marija ne odgovori, već se ciglo blago nasmija.

— A da tko bi već plemenita majka! — ja sam sebi tuvim. . . .

† *Don Marko Vežić*

Hrana duše

KAKO JE U SOVJETSKOJ RUSIJI? Ne vjerujte lažima o zemaljskom radu u sadašnjoj Sovjetskoj Rusiji! To su samo pusta naklapanja, kojim se služe agitatori komunizma. Pravu istinu o životu u boljševičkoj Rusiji doznat ćete jedino iz pričanja onih ljudi, koji su na svojim ledima iskusili sav užas i sve nevolje „komunističkoga raja“. Jedan od takvih ljudi jest Ivan Solonjevič, koji je punih 17 godina živio u Sovjetskoj Rusiji te napokon sa svojim bratom i svojim sinom pobjegao iz toga komunističkog pakla. Svoje doživljaje iz života u Rusiji opisao je u reporterskom romanu

Duhova nema nikakvog posta, ni žalosti, mjesto toga razliježe se po svim crkvama veseli Aleluja.

Pa ni s duhovskim blagdanom ne zaboravljamo potpuno na Kristovo uskrsnuće; pred očima nam je kroz sve 24 nedjelje po Duhovima, a i svake nedjelje u godini.

Pred osam dana svečano proslavismo Uskrs. Ovo je, dakle, prva nedjelja poslije Uskrsa. Narod je naziva „malim Uskrsom“, a u crkvenoj liturgiji je poznata pod imenom Bijela nedjelja.

Bijela nedjelja. Taj naziv ima svoje opravdanje i lijepo značenje.

U uskrsnoj noći svečano su se, poslije ozbiljne i dugе priprave, krštavali katekumeni. Tome prilikom bi im svećenik obukao bijela odijela, uz popratne riječi:

„Primi bijelu haljinu i ponese je neokaljanu pred sud Gospodina našega Isusa Krista, da imaš život vječni.“

Novokršteni su, svaki dan kroz pouskrsni tjedan, posjetili koju rimsku crkvu, da u njoj obave svoje uobičajene pobožnosti. Zadnji dan, u subotu, posjetili bi lateransku baziliku, i tu bi im svećenik opet skinuo ona bijela odijela koja su primili u noći svoga krštenja: svoje duševne bjeline i nevinosti.

Na današnju nedjelju novokršteni su, doduše, prisustvovali sv. Misi u običnom građanskom odijelu, ali po tome, što su na jučerašnji dan svukli svoja svečana novokrštenička bijela odijela, i sama nedjelja se prozvala Bijelom nedjeljom.

Više puta je naglašeno da crkvena godina, sa svojim praznicima, blagdanima i svetkovinama, nije pusto obnavljanje davne, uminule prošlosti. Ona je život i proživljavanje. Tako, da možemo reći: To nije samo nekoč bilo, to se i danas obnavlja, doživljava!

Zato Bijela nedjelja ima i za današnji kršćanski naraštaj svoje lijepo značenje. U korizmenoj svetoj ispovijedi obijelismo svoju dušu, a s uskrsnom sv. Pričešću postadosmo bijeli hram Duha Svetoga. Zato je i za nas ova nedjelja nedjelja nevinosti, bjeline.

Novokršteni su na Bijelu nedjelju svlačili bijela odijela, ali ne i nevinost duše. Pri svlačenju svećenik je nad njima molio:

„Podaj, Gospodine, da se ovi novokršteni koji svlače sa sebe bijelu haljinu, samo izvanjski promijene, da Isusova nevidljiva bjelina bude uvijek uz njihovu dušu pri onula i da uzmognu da je nikada ne izgube.“

To neka vrijedi i za nas!

No osim toga, Bijela nedjelja hoće da u nama oživi i utvrdi jaku, duboku vjeru. Neki je, zato, zovu i nedjeljom vjere. Citava, naime, sv. Misa govori o vjeri, koja u nama mora živjeti i rasti.

Najprije je tu onaj poznati odlomak Evandjelja o sumnjivom Tomi. I Toma je na koncu morao povjerovati, ali na koncu čujemo Isusovu opomenu:

„Rusija u Konclogoru“, koji je ovih dana izdala na hrvatskom jeziku „Knjižnica Dobrih Romana“ (Zagreb, Trg Kralja Tomislava 21). Svaki deseti stanovnik Sovjetske Rusije pati i strada u t. zv. koncentracijskim logorima, koje su komunisti uveli a u kojima je živio i sam Ivan Solonjevič. Na 300 stranica iznosi pisac svugroznu istinu o životu u Sovjetskoj Rusiji tako vjerno i slikovito, kao što dosad nije učinio niti jedan drugi autor. Tko želi doznati istinsko stanje u Rusiji i istinski život radnika, seljaka i činovnika, mora da uzme u ruke Solonjevičev reporterski roman „Rusija u Konclogoru“. Cijena mu je Din. 35 za mekovežani, a Din. 45 za tvrdovežani primjerak.

KATOLICKI MLADIĆ I KATOLICKI MUŽ. Napisao N. Buljan, misionar D. I. Naklada „Glasnika Srca Isusova“ Zagreb I/147. Cijena 1 dinar. — Malo je kod nas knjiga pisanih za muževlje i mladiće, koje bi im s toliko iskrenosti sve kazale, što od njih traži vjera i savjest, kao što im kazuje naš poznati pučki misionar u ovoj lijepoj knjizi. Zato svaki katolički mladić i muž morao bi je ne samo jedamput čitati, nego sa sobom u džepu nositi, da je vazda ima pri ruci, jer mu je ova knjižica krasan putokaz i najbolji savjetnik u današnjim vremenima.

„Blaženi koji ne vidješe, vjerovali!“

I Ivan apostol posebnim naglasom danas naglašava:

„I ovo je pobjeda koja pobjeđuje svijet, vjera naša“.

Prvi kršćani su doista bili jaki u eri. Tako jaki, da su bez naročito gaha za nju umirali. Ali, zato, i pobjeđiše svijet!

Putujmo cestom života nevini, s vjerkom u duši, pa ćemo i mi bijediti.

Liturg

Po svijetu

KINESKO-SOVJETSKI SPORAZUM. Među kineske i sovjetske vlade zaključen ugovor prijateljstva i suradnje. Glavne tačke tog ugovora sljedeće: 1. Savez SR obvezuje se, da neće pomagati komunističku propagandu u Kini; 2. obje države zaju postojeće stanje u Mongoliji; 3. obje države surađivati u Tihom Oceanu. Kineske novine pišu ovim povodom, da ovaj ugovor očito uperen protiv Japana.

JAPAN SE NAORUŽAVA. U japanskom admiralitetu izrađena je osnova za račnju dvaju krstaša japanske mornarice, kojih će svaki imati 50 hiljada tona.

NOVE OSUDE U SSSR. U Novosibirskom je završen proces protiv jedne žene, koja je optužena radi sabotaže i dovoza za neprijateljski Sovjetske Unije. Ona je optužena osuđena na smrt, a više žena na robiju. Optuženici su pripadali komunističkoj strani.

MADRID NIJE SMIO DA SLAVI USKRS. Po prvi put u savremenoj povijesti, možda i u onoj svih vremena, stanovnici grada nisu mogli da proslave Uskrs. U Madridu crvenih proglašilo se već Veliku sedmicom radnom sedmicom kao svaku drugu godinu. Zabranjeni su tradicionalni izlozi trgovinama uoči Uskrsa. Zabranjeni su vjerski obredi u Velikoj sedmici i za Uskrs. Samo u kojem tom seoskom mjestu, gdje je puk osobito religiozan, dolazili su te obrede. Uskršni blagdani su, osim u Madridu, zabranjeni i u drugim gradovima. I ikakve vjerske slave te se po ničemu nisu razlikovali od drugih godišnjih doba.

33 KATOLIČKA VISOKA UČILIŠTA Sjedinjenim Državama Amerike posjećuje hiljada slušača. Među njima je 15 poljskih, koji tim očito priznaju, da ih poljske škole privlače radi svoje solidnosti.

ITALIJA GRADI 26 NOVIH PODMORNICA, pak će onda talijanska podmornička flotilja brojiti 85 modernih jedinica.

KATOLIČKA STAMPA U KINI. Kina ima oko 550 raznih katoličkih izdanja u kojima je oko 104 milijuna primjeraka. Uz to ima posebnu novinarsku katoličku agenciju, zvanu „Lumen“, koja svojim obavijestima i slikama pomaže katoličkim listovima i novinama.

FILIPINI SU DOBILI SVOGA SULLANA. Na Filipinima je zasjeo na prijelje, pod američkim protektoratom, novi kralj Mohommad Jainal Abirrin II., čija je završena dugotrajna borba za nasljedstvo.

MARŠAL FOCH POKOPAN UZ NADLEONA. Ovih dana obavljen je prenos smrtnih ostataka maršala Focha uz veličnost u kriptu „Dome des Invalides“, gdje je njegov brončani sarkofag položen u sarkofag Napoleona.

† Don Pacifik Car

21. III. t. g. umro je u Filipjakovlč. don Pacifik Car, uprav. župe Blača kod Benkovca.

Rođen je u Cresu 10. VII. 1870. U jednu godinu bio je pitomac o. o. inventualaca u Cresu skupa sa našim biskupom, ali je morao istupiti radi bolesti. Zatim je ušao u red trećoredaca, odakle je opet istupio radi svoga oca, te je bio primljen u red darsku nadbiskupiju.

Posluživao je u raznim mjestima: u Polima, Sutomišćici, Filipjakovu, Obrovcu, Popoviću i napokon u Polači.

Shrvan dugom i teškom bolešću bio je zadnje vrijeme olakšanje u biogradskoj bolnici. Dva dana pred smrt bio je prenesen u kuću gosp. Kamarka u Filipjakovu, gdje je i umro. Sprovod mu je bio 23. III. t. g.

Bio je sa svakim dobar i ljubezivan. Pomogao je u svećeničkom zvanju dva naša bogoslova, koji će doista biti svećenici, što on, eto, nije očekivao.

Počivao u miru! Rodbini naše žalost!

Protiv bezbožnog komunizma

PAPINA ENCIKLIKA „DIVINI REDEMPTORIS“

Kako smo obećali, u današnjem broju počinjemo donositi prijevod najnovije Papine enciklike o bezbožnom komunizmu radi njene osobite važnosti i aktuelnosti. Sigurni smo, da ćemo tim ugoditi našim čitaocima.

1. Obećanje Spasitelja obasjava prvu stranicu povijesti čovječanstva. Tako je pouzdana nada u bolja vremena blažila bol za izgubljenim rajem i pratila ljudski rod na njegovom mukotrpnom putu, dok u punini vremena nije došao na zemlju Spasitelj svijeta i ispunio očekivanje te započeo novu univerzalnu civilizaciju, kršćansku civilizaciju, vanredno izvrsniju od one, koju je do tada s trudom bio dostigao čovjek u nekim privedigiranim narodima.

2. No borba između dobra i zla ostala je na svijetu kao žalosna baština istočnoga grijeha. Stari napasnik nije nikada prestao varati čovječanstvo lažnim obećanjima. Zato je tokom stoljeća jedan prevrat slijedio iza drugoga sve do revolucije naših dana, koja ili je već u jeku ili ozbiljno prijeti, može se reći, svuda te opsežnošću i nasiljima nadvisuje sve ono, što se iskusilo u prijašnjim progonima protiv Crkve. Čitavi narodi nalaze se u opasnosti, da ponovno zapadnu u barbarstvo gore od onoga, u kojemu se nalazila većina svijeta, kad se pojavio Spasitelj.

3. Ova tako ozbiljna opasnost, kako ste već, časna braćo, razumjeli, je boljševički i bezbožni komunizam, koji ide za rušenjem društvenoga porredka i za poništenjem samih temelja kršćanske civilizacije.

Poslanica španjolskog primasa

Ispovijed Španjolske

Mnogo se danas piše o Španjolskoj u vezi sa bratoubilačkim ratom, koji još uvijek tamo bijesni. Na sve moguće i nemoguće načine se opisuje njegove uzroke i povod, razvoj i posljedice. Pri tome se često zaboravlja na jednu silu, koja upravlja svijetom, pa dosljedno i ovim ratom, a to je Providnost Božja. Mi, koji vjerujemo u Nju, znamo, da ni o tom ratu ne odlučuje ni broj ispaljenih metaka ni broj oborenih zrakoplova, već jedino nedohvatni Njezini sudovi, koja možda takve stvari dopušta, da kazni grijehe jednoga naroda i da ga povrati na pravi put, s koga je zalutao.

Upravo o tome raspravlja zadnja vrlo značajna poslanica Španjolskoga primasa i toledskog nadbiskupa Njegove Uzoritosti kardinala Gomà y Tomas, koju je upravio svojim vjernicima.

Iz te važne poslanice donosimo nekoliko stavaka, da otkoči u pravom svijetlu javna ispovijed Španjolske.

„Mijenjaju se vremena — kaže kardinal — ono pak što se ne mijenja jest vječna pravda Božja i ljudska nepopravljiva čudoredna bijeda; jest posvemašnje odmetnuće naroda i nepromjenljiv zakon kojim ih kazni Providnost Božja. Međutim je Providnost toliko dobrotvorna, da kazneči narode spasava ih i pomaže im povratak na put, s koga su zalutali.“

Zato kardinal nastavlja: „Što bi bilo od ljudi, koji su dospjeli već na dno ponora bijede, iz koje ih ne bi mogla izvući nijedna ljudska moć, da ih ne zadrži desnica Božja, potičući ih, da udu u same sebe, i šibajući težinom svoje pravde, eđa

1. Stav Crkve naprama komunizmu

Ranije osude

4. Pred takvom prijetnjom Crkva Katolička nije mogla šutjeti i nije šutjela. Posebno nije šutjela ova Apostolska Stolica, koja zna, da je njezina najosobitija zadaća obrana istine i pravde i svih onih vječnih dobara, koje komunizam ne priznaje i pobija. Još od vremena, kad se učenicim krugovima bilo prohtjelo osloboditi čovječju civilizaciju od veza morala i religije, Naši Predšasnici su otvoreno i izričito upozorili svijet na posljedice raskršćanjenja (dekristijanizacije) ljudskoga društva. Što se tiče komunizma, još od 1846. časni Naš Predšasniki svete uspomene Pio IX. izrekao je svečanu osudu, potvrđenu kasnije u Silabu, „one sramotne nauke tako zvanoga komunizma, sasvim protivne samom naravnom pravu, koja, kad bi se jednom usvojila, dovela bi do radikalnog uništenja pravā, stvari, vlasništava svih, pa i samoga ljudskoga društva“ (Enc. pismo „*Qui pluribus*“ 9. stud. 1846: „*Acta Pii IX*“, sv. I., str. 13. Sr. „*Syllabus*“ § IV.: A. S. S. sv. III. str. 170.) Kasnije drugi Naš Predšasniki neumrle uspomene Lav XIII. u enciklici „*Quod Apostolici muneris*“ definirao ga je kao „rušilačku kugu, koja napada samu srž ljudskoga društva i vodi ga u propast“ (Enc. pismo „*Quod Apostolici muneris*“, 28. pros. 1878.: *Acta Leonis XIII.* sv. I. str. 46) te je s jasnom vizijom pokazivao, da su bezbožni pokreti masa u doba tehničkoga vukli podrijetlo od one filozofije, koja je već stoljećima nastojala odijeliti znatnost i život od vjere i Crkve.

(Nastaviće se)

posljednji uzakonio je otpad vlasti, koja je njim ohrabrena dala još veći i jači opseg svojim bezbožnim zakonima. Bog naših umnika i ratnika, svetaca i čimjetnika, zakona i ustanova, stolnica i biblioteka... bio je istjeran iz Španjolske! Država bez Boga, škola bez vjere, civilna ženidba. Bog istjeran iz sudnica i tržišta; hramovi opljačkani... U jednu riječ: Bog je prestao biti Otac i Gospodar našega naroda. I zbog otpada državne vlasti i širokih slojeva nastao je pad našega socijalnog života.

Požuda tijela ispunila je blatom misao, srce i običaje, pokvarila je sveti izvor, iz koga izvire obitelji, raspršila je domaća ognjišta. Požuda očiju materijalizovala je život i otvrdnula ljudska srca. Oholost života oborila je mnoge, da se na njihovoj propasti drugi osnaže i podignu.“

Izloživši tako kardinal ispovijed Španjolske obraća svoj glas narodu moleći ga, neka primi ovaj bratoubilački rat kao kaznu za grijehe i da se za njih pokaje. Poslanicu završava pozivajući vjernike, neka ne gube nade, jer da je Bog dao tako očite dokaze, da je s njima. „Jer Španjolska ima — kaže — nepresušivi izvor, iz koga možemo crpiti snage, da popravimo naše gubitke zadnjih decenija, budući se Španjolska osniva na primjerima heroja i krvi mučenika.“

Krv prvih mučenika bila je sjeme novih kršćana. Zar neće biti sjeme za novu katoličku bujnu Španjolsku krv, koju su prolili toliki španjolski katolici u ovom ratu?

F. D. — s.

Po državi

JUGOSLAVENSKO-TALIJANSKI UGOVOR o prijateljstvu i suradnji za 5 godina potpisali su u Beogradu 25. III. t. g. talijanski ministar vanjskih poslova grof Galeazzo Ciano te naš ministar pretsjednik i ministar vanjskih poslova Dr Milan Stojadinović. Za uređenje naših ekonomskih odnosa potpisan je posebni ugovor, koji uređuje učvršćenje i proširenje postojećih trgovačkih veza.

FRANKIRANE POSTANSKE DOPISNICE SA SLIKAMA DUVANJSKE SPO-MEN-BAZILIKE. U spomen proslave 1000-godišnjice Kraljevstva Hrvatskoga, održane još god. 1925., podignuta je na Duvanjskom Polju, na mjestu gdje je 925. godine bio okrunjen prvi hrvatski kralj Tomislav, veličajna bazilika sv. Cirila i Metoda. Gradnja bazilike je izvršena doprinosima hrvatskoga naroda. I tako je ta monumentalna crkva poslije mukotrpnih napora od skoro 12 godina privedena konačno pod krov, ali je preostalo još i da se provede njeno unutarnje uređenje. Da bi se i to pitanje konačno gurnulo s mrtve točke, odlučio je lanjske godine Centralni čirilometodski odbor, da sabirna akcija prilikom proslave blagdana sv. Cirila i Metoda kao Dana hrvatske narodne prosvjete ide i u korist konačnoga dovršenja Duvanjske bazilike. Osim toga je spomenuti odbor bio prisiljen da se ogleda i za drugim vrelima. Tako se došlo na misao, da se izdadu ilustrirane dopisnice sa slikama Duvanjske bazilike, i da se prihod od njihove prodaje namijeni također u gornju svrhu. Kako doznajemo, ove su dopisnice gotove i za koji dan će biti puštene u promet. Nadamo se, da neće biti ni jedne hrvatske kuće, nijednoga rodoljuba, koji ne bi kupovanjem i upotrebljavanjem ovih lijepih dopisnica pomogli spomenutu plemenitu hrvatsku narodnu stvar.

ODBOR ZA EUHARISTIJSKI KONGRES U DUBROVNIKU javlja: 1). Jadranska Plovidba svojim riješenjem od 16. III. t. g. udijelila je popust od 50% na svim linijama i za sve razrede učesnicima Euharistijskog Kongresa u Dubrovniku. Popust će trajati za jedno putovanje, koje se učini za vrijeme kongresa, ali tako, da vrijedi od 10. do 25. VII. t. g. — 2). Dubrovačka Plovidba svojim riješenjem od 20. III. t. g. također je udijelila popust od 50% na svim prugama i za sve razrede kao i Jadranska Plovidba. Popust će važiti od 10. do 25. VII. t. g. — 3). Ponovno javljamo, da je i Ministarstvo saobraćaja udijelilo popust od 50% na svim vozovima osim ekspresnih i na svim razredima osim IV. svim učesnicima Euhar. Kongresa. Riješenje je izdato dana 15. II. t. g. Br. 3025/37. — 4). Kod Otaca Kapucina u Gospi od Milosrda održava se prvi turnus duhovnih vježaba. Oci Kapucini su stavili na raspoloženje 10 soba za one, koji su voljni obaviti zatvorene duhovne vježbe. Vođi ih o. Perica D. I. — 5). Konačno je riješeno pitanje plakata, dopisnice i nabožne

Knjižara GRGO RADIĆ-ŠIBENIK

Ulica Kralja Tomislava 3

pruža vam

UZ NAJJEFTINIJE CIJENE

sav pisaci pribor, razne pisace i crtaće papire i

potrepštine

— NAJVEĆI IZBOR —

Državna i privatna poduzeća kod mjesečne nabavke posebne popuste

HERSAN ČAJ

će Vam pomoći da opet postignete zdravlje pomoću ljekovitih svojstava bilja.

Ne budite neprijatelj sami sebi! Oboljenja kod mijene i boli kod mjesečnog pranja (menstruacije) ublažit će HERSAN čaj.

Šmeta li Vas gojaznost (debljina)? Želite li biti vitki? Onda možete upotrebiti HERSAN ČAJ.

Zašto da trpiti boli kod reumatizma i kostobolje (gih) kada to nije potrebno. HERSAN ČAJ je sredstvo koje Vam može olakšati muke.

HERSAN ČAJ pomaže kod arterioskleroze i hemoroida (šuljeva).

Zar zbilja ne znate da je HERSAN ČAJ kod oboljenja želuca, jetara i bubrega dobro sredstvo.

HERSAN ČAJ dobiva se samo u originalnim otopinama u svima ljekarnama.

Tražite besplatnu brošuru i uzorak kod: **RADIOSAN, ZAGREB, DUKLJANINOVA UL. 1** Reg. br. 19834/1933.

sličice. Usvojen je nacrt za plakat g. Dulčić Iva pravnik, za dopisnicu g. Iva Skatolinia, a za nabožnu sličicu č. s. Tereze Ercegoviće, redovnice Službenica Mflosrda na Pilama. — 6). Uglavnom je upućen rad svih Podoobora i sve pripreve teku u redu. Dosada je održano 17 sjednica, od kojih 4 plenuma Radnog Odbora. Dojduća sjednica plenuma sazvaće se poslije uskrsnih blagdana.

BROJ KINEMATOGRAFA se od g. 1933. do g. 1936. povećao od 319 na 349, ali broj zvučnih je narastao od 174 na 301, dakle se podvostručio, dok je broj nijemih spao od 145 na 48. Ukupno je u kinematografu investirano (uloženo) u svoj državi 74 milijuna i 400 hiljada dinara.

NABAVKA NOVIH PAROBRODA. Slobodna Plovidba „Ante Topić“ namjerava da uvelike pojača svoj plovni park, pa je tako već prošlih dana kupila jedan skoro potpuno nov veliki parobrod od 8 hiljada tona, koji će se zvati „Ivan Topić“, a u pregovorima je, da kupi još dva velika parobroda. — Brodarsko poduzeće „Eugen Matković“ također će izmijeniti svoj plovni park. U pregovorima je za nabavku dvaju novih parobroda veće tonaže.

POVEĆANJE NASEG IZVOZA U ITALIJU. Zадnje vrijeme postignut je načelan sporazum, po kome će se naš izvoz u Italiju znatno povećati, a da time ne bude u istom omjeru povećan talijanski izvoz u Jugoslaviju. Tvrdi se, da bi omjer vrijednosti imao biti ustanovljen sa 4 : 1 u korist Jugoslavije. Italija pokazuje osobito jak interes za drvo, pa se u tom pravcu i u našim izvozničkim krugovima proširila informacija, prema kojoj će Italija već skorih dana pristupiti jačem uvozu našega drveta. U istoj mjeri imao bi se pojačati naš izvoz stoke u Italiju.

RUSI KUPUJU LUCERNU KOD NAS. Neačavno su boravila u Osijeku 2 poljoprivredna predstavnika Sovjetske Rusije, koji su vršili preuzimanje djelatinskog sjemenja luernerne. U svemu je iz Osijeka otpremljeno 38 vagona lucerne. U tu istu svrhu su više puta odlazili i u Zagreb i Ljubljani, gdje su također preuzimali robu.

SUSAK DOBIVA AUTOMATSKU TELEFONSKU CENTRALU. Ministarstvo pošta odlučilo je, da se i u Sušaku montira automatska telefonska centrala, kako ju već ima Split i Dubrovnik.

GENERALNI VIZITATOROM FRANJEVAČKE PROVINCIJE PRESV. OTKUPITELJA imenovan je direktor gimnazije u Visokom mp. o. dr Kažimir Ivić.

DR ANTON KOROSEC, predsjednik Glavnog Zadrugnog Saveza Jugoslavije, izabran je za predsjednika međunarodnog kongresa zadrugnih saveza, koji će se održati u Haagu.

POKRŠTENJE NAZARENACA U SOPJU (kod Podr. Slatine). Ovih dana pokrštilo se u Sopju 5 nazarenaca, i to 2 muškarca, stari od 25 do 30 godina, i 3 ženske od 15 do 24 godine, dva rođena brata i sestre. Zasluga je to tamošnjeg župnika vlč. I. Zinića. Krštenju je prisustvovalo preko 2 hiljade ljudi. Pokršteni su isti dan pod sv. Misom primili i prvu sv. pričest.

1101 POKUSAJ SAMOUBOJSTVA bio je u Zagrebu u razdoblju od g. 1931. do 1935.

Papa o duhovnoj obnovi Meksika

U razmaku od 14 dana izašla je već i treća Papina okružnica. Ova treća je posvećena katoličkoj Crkvi u Meksiku.

14. ožujka, dakle na nedjelju muke, objelodanjena je Papina okružnica o položaju katoličke Crkve u Njemačkoj. 19. ožujka, na blagdan sv. Josipa, koji je zaštitnik katoličke Crkve, objelodanjena je Papina okružnica o komunizmu. Najnovija o Meksiku nosi nadnevak uskrsne nedjelje te očito s tim hoće da označi nadu Sv. Oca, da se Crkva u Meksiku budi na novi život.

Razdjeljena je u više poglavlja. U prve govori Sv. Otac o poslanstvu svećen-

stva te neophodnoj potrebi, da svećenici budu brižljivo uzgojeni za njihovo sveto zvanje. U drugom poglavlju nabraja Sv. Otac socijalne zadatke i djelokrug rada katoličke Crkve, kojoj neka dobro i sustavno odgojeni katolički svjetovnjaci (laici) pomažu pri širenju i ojačanju vjere te pri velikom socijalnom radu, koji je svojstven katoličkoj Crkvi. U trećem poglavlju baš srgačno govori Sv. Otac o meksičkoj omladini te navodi načela, po kojima ju treba uzgajati, da izbjegne opasnosti, koje ju okružuju te da u budućnosti bude nositeljica velikog duhovnog i socijalnog preporoda.

Hrvatsko narodno slavlje u Rogoznici

Za drugi dan Uskrsa bio je zakazan blagoslov barjaka mjesnih organizacija b. HSS iz mjesta kao i obližnjih sela. Toga dana održan je i narodni zbor. Oko 9 s. počele su izvana stizavati duge povorke, satkane od crven-kapa i bogato išaranih mladih Hrvatica. Trobojnice su lepršale, koraci smiono odjekivali uz pratnju veselih pjesama i poklika. Domalo se sav narod skupio i bio u ugodnom iščekivanju svojih prvaka, narodnih zastupnika g. Dane Škarice iz Šibenika i g. Paške Kaliternje iz Splita te vrle kume gospode udove pk. narodnog zastupnika dra Šime Vlašića.

Mjesni župnik vlč. don Ante Žurić obavio je blagoslov barjaka, kojom prilikom je dao oauška svome rodoljubnom srcu te u zanosu izrekao nekoliko riječi i zaželio skoro i potpunu pobjedu svima, koji se skupljaju pod sjenu ovih blistavih zastava.

Nakon toga održan je zbor, koji je otvorio predsjednik mjesne organizacije g. Ercegović-Klamuš Frane. Hrvatski narodni zastupnici na okićenoj tribini pri razvijenim barjacima održaše sakupljenom mnoštvu značajne i pobudne govore, istaknuvši suverenost narodne volje u njegovim životnim pitanjima i opravdanost političkih, kulturnih i gospodarskih zahtjeva hrvatskog naroda. Hrvatski je narod svijestan svojih prava, ali i svoje snage. On će se sam pomoći, on je dovoljan samome sebi a da pri tom ne treba ničije pomoći: ni onih

s desne ni onih s lijeve strane. Još su govorili: g. Vučković inžinir iz Zagreba i gđa udova Vlašić, koji su u svojim govorima upotpunili misli prijašnjih govornika.

Sve je govornike narod s osobitim interesom pratio i u znak odobravanja prekidao njihove govore čestim i burnim poklicima Hrvatskoj i političkom vođi hrvatskoga naroda dru Vlatku Mačeku. Sav narod: muško i žensko, staro i mlado plamsalo je jednim plamenom u srcu, prožimalo su ih iste ideje i misli. Napokon se složje bratska grla te u zanosu ispjevaše hrvatsku himnu „Lijepu Našu“, koja je još dugo bručila u duši našega naroda na butu kući.

Za objedom, na kojemu je bilo više uzvanika, pročitan je brzozav dičnom hrvatskom vođi sa strane tajnika mjesne političke organizacije g. Čire Grba, koji su prisutni stoječki saslušali i popratili gromkim: Živio dr Vlatko Maček!

Poslije podne mjesna „Seljačka Slova“ prinedila je u svojim prostorijama akademiju sa komadom „Zrinjski na Oslju graču“ i živom simboličnom slikom „Bog i Hrvati“.

Tako je ovaj dan u Rogoznici prošao u triumu hrvatske misli i narodne svijesti.

Svoj pak hrvatskoj braći, koji zbog nevremana na moru nijesu mogli da dođu i uveličaju našu proslavu, isporučujemo dugi i topli hrvatski pozdrav.

Narodnjak

Život Šibenika

OBREDI VELIKE NEDJELJE I USKRSA svečano su se razvili i ove godine u našoj katedrali i ostalim gradskim crkvama. — Na Cvjetnicu blagoslov maslina i procesiju oko katedrale obavio je preuzv. biskup. Odgovore Muke od Encrois-a izvelo je upravo odlično M. F. D. „Kolo“. — Na Vel. srijedu, četvrtak i petak iza „Jutarnje tmine“ Cecilijanski Zbor uspjelo je ispjevao „Krist postaje poslušan“ od Arneria i „Smiluj mi se Bože“ od Casimir-a. — Na Vel. četvrtak preuzv. biskup obavio je posvetu sv. ulja bolesničkog, krizmenog i katekumenskog. Iza sv. Mise opraio je noge trinaestorici klerika. — Na Vel. petak odgovore Muke od dra Kimovca izveo je zbor sjemeništa. Uvečer u 8 s. propovijed o mucu Isusovoj održao je preč. don A. Šare, a zatim se razvila procesija preko grada. — Proslava uskrsnuća bila je na Vel. subotu u podne. Slavljenje zvona i sirene parobroda najavile su veseli čas uskrsnuća. — Na Uskrs preuzv. biskup pontificirao je i održao homiliju, u kojoj se na osobiti način osvrnuo na dvije posljednje enciklike sv. Oca protiv komunizmu i rasizmu. Na koru Misu od Griesbachera efektno je izveo Cecilijanski zbor uz pomoć nekoliko pjevača M. F. D. „Kolo“. — Na uskrsni ponedjeljak bila je zaključna propovijed preč. don A. Šare, ovogodišnjeg korizmenog propovjednika.

BLAGDAN BLAGOVJESTI biće svečano proslavljen u Novoj Crkvi u ponedjeljak 5. t. mj. U nedjelju u 5 s. popodne biće Večernja. Na blagdan: Ujutro u 5 1/2 s. biće lekcije. Iza lekcija biće pjevana sv. Misa. U 8 s. tiha sv. Misa. Popodne u 5 s. blagoslov sa Presvetim.

NA MALI USKRS biće u katedrali u 11 s. svečana sv. Misa sa biskupskom asistencijom.

EKSURENTOM ZUPE POLACA KOD BENKOVCA imenovan je vlč. don Konstantin Fr. Kovar, dušobrižnik Tinja.

SVIM CLANICAMA „ZIVOGA SVIJETLA“ javljam, da je nakana klanjanja za sljedeći tjedan (od 5.—11. IV.): za one, koji upravljaju narodima, da ih nadahnjuje i vodi kršćanski duh — Don Ante Radić.

REĐENJE BOGOSLOVA. U nedjelju 4. t. mj. preuzv. biskup udjelile subdikonat č. g. Anti Juričeviću u Srećku Diodmarčiću, bogoslovima šibenske biskupije, i č. g. Anti Oštriću, bogoslovu apostolske administracije. Sv. obred počeo u 7 s. u sjemenišnoj kapeli. Isti će primiti sv. ned. đakonata u dođuću nedjelju 11. t. mj. Č. g. Oštrić i Juričević primie sv. svećenički red 18. t. mj. Mlade redenike preporučamo u molitve vjernika.

KLANJANJE PRED IZLOŽENIM SVETOTAJSTVOM biće u crkvi sv. Križa u nedjelju na Mali Uskrs od podne do 6 s. uvečer. Dodite, poklonimo se!

USKRSNU SV. PRICEST dužan je da obavij svaki katolik do nedjelje presv. Trojstva, t. j. do 23. svibnja ove godine.

„GOD KRIŽA“ bio je vrlo svečano proslavljen i ove godine u dolačkoj župskoj crkvi. Iza lekcija pjevao je sv. Misu preč. don A. Šare, a zatim redale su se tihe sv. Mise, preko kojih veliki broj vjernika pristupao je sv. pričesti. U 10 1/2 s. pjevao je svečano sv. Misu dolački župnik preč. don I. Berač uz pontifikalnu asistenciju preuzv. biskupa. Navečer je održao krasnu i dirljivu propovijed o moći i štovanju sv. Križa vlč. don S. Pavić, župnik Zlarina. Blagoslov sa Presvetim udjelio je preuzv. biskup. Preko cijeloga dana vjernici iz svega grada dolazili su na poklon moćina sv. Križa. Na koru skladno je pjevao zbor sv. Križa.

U CRKVI SV. LUCE slavi se u utorak 6. t. mj. blagdan sv. Benedikta, utemeljitelja reda benediktinki, koji je ove godine pao u Cvjetnu nedjelju, pa je svetkovina prenesena u utorak po Malom Uskrsu. — Toga dana pjevaće se život sveca u 5 1/4 s., a u 6 1/2 s. sljedeće pjevana sv. Misa. U 8 s. čitaće tihi sv. Misu preuzv. biskup, a u 10 s. biće svečana pjevana sv. Misa. U 5 s. pp. molitve se krunica sv. Benedikta, a nakon ove sljedeće propovijed i svečanost će se završiti blagoslovom sa Presvetim. — Prije svetkovine držaće se svečana trodnevica sa blagoslovom, i to u 5 s. poslije podne. U crkvi sv. Luce za sami blagdan može se dobiti potpuni oprost, koji počinje od

podne u oči svetkovine i traje do ponoći sam blagdan. Oprost je „toties-quot“ uz obične uvjete moleći svaki put 6 O. Zdr. M. i 6 Sl. Ocu na nakanu sv. Pape.

U FOND KATOLIKA darovao je: mostan sv. Luce Din 10. — Uprava ha zahvaljuje.

Križarske vijesti

NOVA KRIZARSKA BRATSTVA novana su u Dragočaju (okružje Baluka) i Grablju (okružje hvarsko).

ODRZANE PRIREDBE. Na usk ponećjeljak održane su križarske priredbe u Zlataru, gdje je govorio dr Cicak; u povljanima, gdje je govorio brat Stje Ramljak; u Ravnoj Gori, gdje je govorio brat Mirko Cerovac.

ODRZANE SU DUHOVNE VJEZBE u Novigradu Podravskom 22, 23. i 24. ožujka, koje je vodio vlč. g. Ilija Anake te u Vrbovi, gdje ih je istih dana vodio vlč. g. Rejla.

VELIKA SVEČANOST U DUBROVNIKU. Križari u Mandaljeni, župa Dubrovačka, priređuju u nedjelju 4. travnja svetu svoje glazbe. Toj će svečanosti sustvovati i dr Protulipac.

POSJETI I PREDAVANJA. Izaslanik V. K. B. prof. Fržop posjetio je K. B. Šibeniku. Dr. Protulipac posjetio je B. u Varaždinu.

ODRZAN TEČAJ. Izaslanik V. K. B. brat Halat održao je tečaj u Pitomači 26. i 27. III., a istih dana i brat F. I. Žak u Petrinji.

Što drugi pišu

„SLOBODNA MISAO“ O KATOLIČKOJ CRKVI

„Slobodna misao“, koja izlazi u Zagrebu, a zastupa smjernice JRZ, piše o „Stjepan Radić je najbolje istakao tidiržavne elemente. On je smatrao katol. biskupe i popove za antidržavne elemente. Stjepan Radić je svojim dubokim instinktirotvorca i poštovaca svećovjeka u čoku osjetio, da je antidržavni onaj, koji voli svoju zemlju, koji želi izrabljivati znanje širokih narodnih slojeva, koji se brine za probleme sela, a time i svoje otčine. Na temelju ovih i drugih zaključaka Stjepan Radić je došao u sukob sa katol. kim povovima i uopće sa klerom. Sa katol. vladavima nije mogao doći u sukob, nije imao susreta.“

Dalje se veli: „Katoličko svećenstvo svojoj sredini ima broj anacionalnog svećenstva i ono je zamračilo i nametnulo se u volju i onom manjem dijelu katoličkog svećenstva. Zato je Stjepan Radić htio se izbaci izvan naroda i politike.“

Daljni dio članka vrvi sa sličnim širenim pogledima, pa se kao primjer anacionalnosti katoličke Crkve navodi i p. nje katoličke štampe o potrebi sklapanja konkordata. Čini se, da pisac članka ne pojma što je konkordat.

G. DR. KOCE SE PREBACIO

„Sokolski Glasnik“ od 13. pr. mj. nosi: „U budžetskoj debati u Narodnoj skupštini a poslije ekspozije ministra fizičko vaspitanje naroda dra Josipa I. Giga, među ostalim govornicima o budžetu toga mesora govorio je i narodni poslanik g. dr. Juraj Koc, koji je u svojoj me govoru između ostaloga rekao: „Iako su neosnovani napadaji na dra I. Giga, među ostalim njegovog držanja prema Sokolstvu, najbolji je dokaz činjenica, da je dr. Korošec još godine 1928. ran za počasnog člana jugoslovenskog Sokola.“ Reče — i ostade živ! G. dr. Koc se je u svojoj dobronamjernoj tvrdnji prebacio. Moramo naime konstatovati da njegova tvrdnja, žalimo, nije tačna.“

PRILIKE NA BEOGRADSKOM SVEUCILISTU

„Jugoslovenske novine“ priopćuju Beograda ovaj prikaz o prilikama na tamnom sveučilištu:

„Svako predavanje, književne večeri, i mene novine, koncerat ili bilo kakvu javnu manifestaciju studenti marksisti iskoristiću, da joj dadu svoj crveni žig i da je pretve u klicanje marksističkoj doktrini i sovj. skom režimu. U svojoj bezobzirnosti oni du tako daleko, da čak ne ostavljaju na roru ni sjene naših velikih nacionalnih borba i mučenika, priređujući komemoracije suajelujući na njima, da bi i tu moć obmanjivati neupućenu javnost i predstati ih kao svoje jednomišljenike. Tako bilo i sa nedavnom proslavom Vlade Č. činovića.“